

[Aksel Larsen.]

gunstiget har indsat en Ægtefælle, men man bliver nødt til ogsaa at indsætte Ordet Børn eller Descendenter.

Hvad Stk. 1. c. angaar, har jeg kun Foranledning til at sige, at det er meget godt med nu at tale om, at hvad man har brugt til større Anskaffelser af Møbler og andet Indbo, Pelse, Smykker, Kunstsager o. lign. skal medregnes. Det kan være meget godt, men Spørgsmaalet er, om dette bliver konstateret. Vi har lignende Bestemmelser i Pengelovene fra i Fjor, og jeg ved ikke, hvordan det gaar med at anvende denne Del af Pengelovene; men hvis man ikke benytter Pengelovene til at sende Kontrolanter og Taksatorer ud til dem, der kan formodes at have anbragt en væsentlig Del af Formuestigningen i Indbo, hjælper det jo ikke, at det staar i Paragrafferne. Jeg tror i øvrigt, at man i den paagældende Paragraf kommer til at indføre noget vedrørende Goodwill, idet jeg mener, at den, som køber en Virksomhed og har maattet betale en vis Goodwill, bør medregne denne Goodwill i sin nuværende Formue, hvilket kan faa Betydning for Beregningen af vedkommendes Formuestigning.

Vi kommer til § 9. Jeg tror ikke, at Stk. 1, Afsnit 1, er helt tilfredsstillende formuleret. Der siges, at „Arv, bortset fra Arv, der hidrører fra en med den afgiftspligtige paa Basis Tidspunktet eller senere sambeskattet Hustrus Andel i Fællesboet,“ kan fradrages fra Formuestigningen. Jeg vil gerne henvise til, at der i Professorudvalgets Betænkning under Afsnittet „Arv og Gave“ staar paa Side 21 — hvilket jeg gerne vil citere —:

„Man skal derfor anbefale, at Arv tillades fradraget med det fulde Beløb i den afgiftspligtige Formue tilvækst, men at der foretages en Efterbehandling og Debitering af Afgift for større Dødsboer, der har foreligget under den senere Del af Krigen, det vil sige paa et Tidspunkt, hvor Formuestigningen i Almindelighed har antaget betydelige Dimensioner.“

Dette aabner Mulighed for, at man kan foretage en individuel Undersøgelse af, hvor det er rimeligt og ikke rimeligt at foretage det nævnte Fradrag, og jeg tror, man bør have saadanne Tanker indført i Loven. Jeg tror samtidig, at Afsnit 2 i Stk. 1 i § 9 uden Skade kan udgaa.

Naar der i § 10 tales om, at ved Opgørelsen af Slutformuen kan der fradrages 50 pCt. af den afgiftspligtiges Tilsvær af paa Sluttidspunktet uforfaldne og ubetalte personlige Skatter, saa rejser det uvilkaarligt Spørgsmaalet: Skal man ikke foretage noget

lignende for Basisformuens Vedkommende? (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Det har jeg forklaret ved Forelæggelsen!). Hvis den højtærede Minister har forklaret det, er det altsaa min Fejl, at jeg ikke har lagt Mærke til eller opfattet Forklaringen.

Hvad Afgiftsskalaen angaar, da tror jeg, at Bestemmelsen i § 17, Stk. 1, er alt for vidtgaende. Ifølge den skal der fra Formuestigningen kunne fradrages et afgiftsfrit Beløb lig 20 pCt. af Basisformuen, dog mindst 35 000 Kr. 20 pCt. af Basisformuen kan blive et ganske kolossalt Beløb, det kan efter Omstændighederne opluge hele Formuestigningen, ogsaa for store Formuer med store Formuestigninger. Jeg tror derfor, man bliver nødt til at sænke dette. Jeg kunde tænke mig 10 pCt.; og jeg mener ikke, der bør staa „mindst 35 000 Kr.“, jeg kunde tænke mig i Stedet for: mindst 10 000 Kr. og højst 20 000 Kr. Jeg tror ogsaa, at man, hvis man valgte en saadan Formulering, kom nærmere til det, Professorudvalget i sin Tid har foreslaet.

Med Hensyn til selve Skalaen, som findes i Stk. 3 i § 17, vil jeg sige, at jeg tror, man uden Skade kunde lade Afsnit 1 og 2, altsaa de to Skalaer, udgaa og henholde sig til Skalaen under Afsnit 3, idet man simpelt hen kunde formulere de indledende Bemærkninger saaledes: Naar den afgiftspligtige Formuestigning udgør — og saa kommer Skalaen, altsaa, at man af denne Indledning skulde lade udgaa Ordene „Naar Basisformuen er 100 000 Kr. og derover“. Jeg tror, det vil være meget mere rimeligt i enhver Henseende, og det vil samtidig give et ganske anderledes og et betydeligt større Resultat af Formuestigningsafgiften. Jeg mener, at man kunde lade Stk. 4 i § 17 fuldstændig bortfalde.

Hvad § 18 angaar, Formuestigningsafgiften for Selskaber og Foreninger, vil jeg anbefale, at man ikke begrænser de Foreninger, der skal beskattes, saa meget som her i Lovforslaget. Jeg finder, at det rimeligste vilde være at henholde sig til den Liste over Foreninger, som findes i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, § 2, saaledes at det ikke blot bliver Aktieselskaber, Brugsforeninger, Produktions- og Salgsforeninger og gensidige Forsikringsselskaber, men ogsaa Kreditforeninger, Kreditkasser, Hypotekforeninger og andre Foreninger, Stiftelser, Korporationer o. s. v., for saa vidt de driver erhvervsmæssig Virksomhed. Jeg tror i øvrigt, at den foreslaede Afgift paa Aktieselskaber er ansat for lavt, at den uden Skade kan forhøjes.

Angaaende Lovens Afsnit II mener